

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

16 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun

a judecat, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de inculpat și avocatul acestuia, Arhiliuc Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 februarie 2017 în cauza penală în privința lui

Brăilean Anatolie xxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar și domiciliat xxx

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond - 19.11.2012 - 07.04.2015;

Instanța de apel - 28.04.2015 - 16.12.2015;

13.07.2016 - 01.02.2017;

Instanța de recurs - 04.03.2016 - 14.06.2016;

31.03.2017 - 16.05.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Florești din 07 aprilie 2015, Brăilean Anatolie a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare;
- în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, iar conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Brăilean Anatolie, la 21 iulie 2012, aproximativ orele 00.00-03.00, aflându-se în apropierea uscătoriei de tutun din s. xxx, r-nul xxx, intenționat, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, printr-o obraznicie deosebită, fără nici un motiv, i-a aplicat lui Gheorghe Tricolici multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 142 „A” din 29 august 2012, vătămări corporale medii, cu dereglarea sănătății de lungă durată.

Tot el, la 21 iulie 2012, aproximativ orele 00.00-03.00, aflându-se în apropierea uscătoriei de tutun din s. xxx, r-nul xxx, în timpul săvârșirii acțiunilor huliganice față de

Gheorghe Tricolici, intenționat, cu scopul vătămării integrității corporale, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 142 „A” din 29 august 2012, vătămări corporale medii, cu dereglarea sănătății de lungă durată.

3. Avocatul Gheorghe Arhiliuc în numele inculpatului, a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului pe ambele capete de învinuire.

În motivarea apelului a invocat că, lipsesc probe care ar demonstra incontestabil vinovăția inculpatului în faptele incriminate, prima instanță întemeindu-și hotărârea în exclusivitate pe declarațiile depuse de partea vătămată Gheorghe Tricolici și martorul Ivan Brăilean, care sunt persoane cointeresate de condamnarea inculpatului, ambii fiind condamnați prin sentința Judecătorei Florești din 09 martie 2015, pentru furtul săvârșit la 22 iulie 2012, de pe teritoriul fostei uscătorii de tutun din s. xxx, r-nul xxx.

Acțiunile lui Gheorghe Tricolici și Ivan Brăilean urmau a fi încadrate în baza art. 187 alin. (2) Cod penal și nu în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, or respectivii au fost depistați de paznicul Ion Șargorodski în timpul săvârșirii infracțiunii de furt, din care motiv l-au maltratat pe ultimul.

În opinia apelantului, este absurd faptul, că între aceleași persoane, în același loc și interval de timp, acțiunile lui Brăilean Anatolie, care i-a depistat pe Gheorghe Tricolici și Ivan Brăilean pe teritoriul uscătorii de tutun, în timp ce respectivii îl maltratau pe paznicul Ion Șargorodski, să fie calificate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, pe când acțiunile celor doi au fost calificate în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional, or, faptele imputate lui Anatolie Brăilean cad sub incidența prevederilor legitimei apărări, acesta intervenind în timpul atacului din partea lui Gheorghe Tricolici și Ivan Brăilean.

Instanța eronat a constatat faptul că, leziunile corporale depistate la Gheorghe Tricolici au fost aplicate de către Anatolie Brăilean, deoarece medicul traumatolog Valeriu Olaru, fiind interogată în calitate de martor a declarat că, la internarea lui Gheorghe Tricolici, acesta a fost examinat clinic și radiologic, fiindu-i stabilită diagnoza: traumatism cranio-cerebral, comoție cerebrală, contuzia toracelui și a regiunii lombare, nefiindu-i depistate careva fracturi, astfel fiind cert stabilit, faptul că respectivele fracturi i-au fost cauzate lui Gheorghe Tricolici după externarea acestuia din staționar.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 decembrie 2015, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței.

4.1. În susținerea poziției sale, instanța de apel, a reținut corectitudinea aplicării de către prima instanță pe parcursul judecării cauzei a normelor legislației procesuale penale ce se referă la examinarea obiectivă, multilaterală și completă a cauzei penale cu respectarea principiului nemijlocirii, oralității și contradictorialității procesului penal, în limita învinuirii formulate în rechizitoriu, cu verificarea tuturor împrejurărilor de fapt și constatarea certă a aspectelor de drept importante pentru justa soluționare a cauzei, printr-o cercetare amplă a probelor administrate de către organul de urmărire penală, cărora li s-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce.

Astfel, concluzionând ca fiind dovedită vinovăția lui Brăilean Anatolie în săvârșirea infracțiunii de huliganism însoțit de vătămarea intenționată medie a integrității corporale a părții vătămate Gheorghe Tricolici, prima instanță corect a statuat la baza sentinței de condamnare, cumulul de probe administrate în cauză de către organul de urmărire penală, cercetarea minuțioasă a căror s-a efectuat în cadrul ședințelor de judecată, cu expunerea lor detaliată în conținutul sentinței de condamnare și care suplimentar au fost verificate de către instanța de apel, și anume: declarațiile părții vătămate Gheorghe Tricolici; martorilor Elena Țurcan; Ivan Brăilean; Viorica Barbăscumpă; Tudor Galben; Adela Ștefăneț; Valeriu Olaru; Raisa Brăilean; Pantelemon Bezede; Ion Șargorodschi; Valentina Galben; Pantelemon Carpovici; expertului Mihai Herescu, precum și probele materiale, cum ar fi:

- denunțul lui Gheorghe Tricolici din 06 august 2012 cu privire la tragerea la răspunderea penală a lui Anatolie Brăilean pentru maltratarea sa fără nici un motiv în noaptea spre 21 iulie 2012, cauzându-i vătămări corporale medii (f.d.6 vol.I);

- raportul de constatare medico-legală nr. 333 din 23 – 26 iulie 2012, potrivit cărui în rezultatul examenului medico-legal la Gheorghe Tricolici, au fost depistate: echimoză periorbital dreapta cu hemoragii în globul ocular, echimoze pectoral bilateral, brațul stâng și în regiunea lombară pe stânga, excoriații pe gamba stângă; traumatism vertebro-medular cu caracter închis manifestat prin fracturi ale apofizelor transversale a proceselor transversale stângi ale vertebrelor lombare L1-L4. Leziunile constatate au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui corp contondent dur sau la lovire de așa obiect, posibil în timpul și circumstanțele indicate, ce condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și conform acestui criteriu, în ansamblu, se califică ca vătămări corporale medii (f.d.20-21, vol.I);

- procesul-verbal de confruntare din 21 august 2012 dintre bănuitul Anatolie Brăilean și martorul Ivan Brăilean, care a confirmat maltratarea lui Gheorghe Tricolici de către bănuitul (f.d.46,49, vol.I);

- procesul-verbal de confruntare din 21 august 2012 dintre bănuitul Anatolie Brăilean și partea vătămată Gheorghe Tricolici, potrivit căruia, ultimul susține maltratarea sa neîntemeiată de către bănuitul (f.d.47-48, vol.I);

- procesul-verbal de confruntare din 21 august 2012 dintre martorul Ion Șargorodschi și partea vătămată Gheorghe Tricolici, prin care primul susține, că a fost maltrat de către ultimul împreună cu o altă persoană (f.d.50, vol.I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 142 „A” din 29 august 2012, potrivit cărui la Gheorghe Tricolici au fost depistate: fracturi ale proceselor transversale L1-L4 pe stânga cu deplasarea fragmentelor și echimoze la nivel lombar pe stânga, o echimoză peri orbital dreapta cu hemoragii în conjunctivă, la nivel pectoral și brațul stâng, excoriații pe gamba stângă, care se datorează acțiunilor multiple repetate cu obiecte dure contondente, cu suprafața de impact limitată, prin mecanism de lovire și fricțiune (excoriațiile) și se califică drept vătămare corporală medie, care au produs o dereglare a sănătății de lungă durată, peste 21 zile, ele pot data din 20 - 21 iulie 2012 (f.d.54, vol.I);

- raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 229 din 01-16 iulie 2014, potrivit căruia la Gheorghe Tricolici s-au depistat: echimoză violacee în regiunea periorbitală din

dreapta 5x4 cm; 2 echimoze de culoare violacee în regiunea cutiei toracice suprafața anterio-laterală 7x5 cm și 2,5x2 cm; echimoză violacee în regiunea cutiei toracice din stânga 3x2 cm; echimoze violacee în regiunea brațului stâng, 1/3 superioară, suprafața anterioară 1,5x1 cm, suprafața laterală 4,5x3 cm; echimoză violacee în regiunea brațului stâng 1/3 medie, suprafața posterioară 5x3 cm; echimoză violacee în 4 regiunea lombară din stânga 4x2 cm, în protecția vertebrelor L1-L4; fractura apofizelor transversale a vertebrelor L1-L4 din stânga cu deplasare; multiple excoriații în regiunea gambei stângi 1/3 medie și distală, suprafața antero-medială și posterioară, cu dimensiunile de la 1,5x0,3 cm până la 4x2 cm, care au fost produse la acțiunea traumatică prin mecanism de lovire cu un(ele) obiect(e) dur(e), contondent(e), posibil în timpul (21 iulie 2012) și circumstanțele indicate, care în ansamblu, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată, mai mult de 21 zile și conform acestui raport se califică ca vătămare medie. Formarea leziunilor corporale depistate la Tricolici Gheorghe în rezultatul unei căderi simple se exclude. Reieșind din datele fișei medicale nr. 7334 la 23 iulie 2012 lui Tricolici Gheorghe i s-a efectuat radiografia coloanei vertebrale, regiunea lombară, iar la 25 iulie 2012 s-a efectuat tomografie computerizată a aceleiași regiuni, prin ce, posibil și se explică divergența, deoarece examinarea prin tomografie computerizată este mult mai informativă decât examinarea radiologică. Formarea fracturii apofizelor transversale a vertebrelor L1-L4, în urma ridicării unui obiect din metal cu o greutate mare se exclude. Vătămarile corporale depistate la Tricolici Gheorghe au influențat asupra poziției corpului, manifestată prin factor dolo (dureri), care poartă un caracter individual și permit efectuarea căror-va acțiuni active, inclusiv deplasarea în căruță în calitate de căruțaș. Vătămarile corporale depistate la Tricolici Gheorghe au fost cauzate de acțiunea fizică prin mecanism de lovire și nicidecum ca consecință a unei maladii (f.d.28-34 vol.II);

- raportul de constatare medico-legală nr. 330 din 23 iulie 2012, potrivit cărui, în rezultatul examenului medico-legal la Ion Șargorodschi, au fost depistate: excoriație pe bărbie, plăgi pe buza superioară și inferioară, luxația a 5 dinți. Leziunile enumerate au fost cauzate ca rezultat al unor lovituri repetate cu un obiect(e) dur(e) contondent(e) sau la lovirea de asemenea obiecte, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată, pe un termen mai mare de șase zile și nu mai mare de 21 de zile și în ansamblu se califică ca vătămări corporale ușoare (f.d.35 vol.II).

Respingând apelul, instanța a reținut corectitudinea concluziei primei instanțe privind vinovăția inculpatului Anatolie Brăilean în săvârșirea infracțiunilor de huliganism însoțit de vătămarea corporală intenționată medie a părții vătămate Gheorghe Tricolici, reținând în acest sens explicațiile din pct. 3), 14) ale Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19 iunie 2006 „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism” și doctrina penală. Raportând aspectele de fapt ale cauzei la normele legale, instanța de apel a menționat, că comportamentul manifestat de către inculpatul Anatolie Brăilean în noaptea spre 21 iulie 2012, aproximativ la orele 00:00-03:00, în timp ce se afla în apropierea uscătoriei de tutun din s. xxx, r-nul xxx, care prin sine constituie un loc public, ținând cont de faptul, că se află în raza localității, nu departe de alte edificii de menire social-alimentară vizitate de cetățenii localității, în prezența altor persoane a inițiat

un conflict cu partea vătămată Tricolici Gheorghe, înjurându-l sub pretextul pretensei sustrageri, ce a congrescut în maltratarea acestuia, tulburând liniștea cetățenilor prezenți la fața locului, prin încălcarea grosolană a ordinii publice cu aplicarea violenței asupra părții vătămate Gheorghe Tricolici, fapt ce denotă prezența în acțiunile lui a elementelor infracțiunii de huliganism, însoțit de vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.

La fel, instanța de apel a menționat că, tragerea lui Gheorghe Tricolici la răspunderea contravențională în baza art. 78 Cod contravențional, pentru maltratarea lui Ion Șargarovschii, precum și la răspunderea penală în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, pentru sustragerea pe ascuns a unei părți componente a camerei de uscat tutun, nu îndreptățește în fapt acțiunile inculpatului Anatol Brăilean, săvârșite de el ulterior acestor evenimente, adică după un anumit interval de timp, astfel excluzându-se versiunea unei legitime apărări, caracteristic pentru care este pericolul iminent pentru securitatea persoanei și integritatea proprietății. Or, din materialele cauzei se confirmă că conflictul dintre inculpat și partea vătămată s-a iscat după comunicarea primită de la paznicul Ion Șargorodski referitor la maltratare și nu nemijlocit în timpul săvârșirii ei, fiind desfășurat în prezența mai multor persoane pe un teritoriu public, ceea ce în fapt denotă lipsa de cauzalitate dintre acțiunile lui Gheorghe Tricolici încadrate la normele materiale enunțate și a celor săvârșite de inculpatul Anatolie Brăilean.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul apărării referitor la pretinsa vătămare a integrității corporale a părții vătămate, deoarece contravine rezultatelor rapoartelor de expertiză medico-legală, inclusiv în comisie potrivit cărora leziunile corporale au fost produse la acțiunea traumatică prin mecanism de lovire cu obiecte dure contondente, posibil în timpul (21 iulie 2012) și în circumstanțele indicate și în ansamblu condiționează dereglarea de lungă durată a sănătății.

Cu referire la individualizarea pedepsei, instanța de apel a considerat că, prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75, 90 Cod penal, și i-a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă.

5. Avocații Ion Arhiliuc și Gheorghe Arhiliuc în numele inculpatului, în temeiul pct. 6), 8), 11) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, au contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținere au invocat că, instanța de apel la judecarea apelului nu a ținut cont de prevederile art. 101 alin. (1), 414, 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, or, în speță, modul în care mijloacele de probă au fost obținute s-a desfășurat prin procedee probatorii contrare Codului de procedură penală și jurisprudenței CEDO, astfel, procesul penal în privința inculpatului Anatolie Brăileanu, în ansamblul său, în sensul art. 6 din CȚEDO, nu a fost echitabil.

Instanța de apel la unele argumente invocate în apel nu a dat un răspuns motivat, fiind expus printr-o singură frază de ordin general, iar altele le-a ignorat în totalitate fără a le reda în textul deciziei.

La fel, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, a susținut poziția primei instanțe în ce privește aprecierea probelor, acceptând concluzii de ordin general, cu privire la conținutul declarațiilor părții vătămate Gheorghe Tricolici și a martorului Ivan Brăilean, care sunt deja condamnați prin sentința Judecătorei Florești din 09 martie 2015 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, pentru fapta de furt săvârșită în același timp și loc cu fapta incriminată inculpatului Anatolie Brăilean, fără a le da o apreciere prin prisma art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală.

Discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii eronate, premature și nemotivate.

Fiind sesizată prin apel de către apărare, instanța de apel urma să analizeze, să aprecieze și să verifice fiecare probă aparte, să dezvăluie fiecare concluzie de acceptare sau respingere a probei, fapt ce la caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

În cadrul examinării apelului declarat, instanța nu a înlăturat contradicțiile dintre declarațiile date de partea vătămată Gheorghe Tricolici și martorul Ivan Brăilean, care erau în stare de ebrietate în momentul săvârșirii infracțiunii de furt, iar fiind depistați l-au maltratat pe paznicul Ion Șargorodschi în scopul însușirii bunurilor în stăpânirea lor definitivă, - în raport cu declarațiile martorilor Raisa Brăilean, Valentina Galben, Tudor Galben, Nicolae Brăilean, Pantelemon Carpovici, Pantelemon Bezede, inclusiv a inculpatului Anatolie Brăilean.

Mai mult, partea apărării a prezentat în ședința instanței de apel o probă decisivă - copia sentinței Judecătorei Florești din 09 martie 2015, prin care Gheorghe Tricolici și Ivan Brăilean au fost condamnați în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, pentru fapta de furt săvârșită în același timp și loc cu fapta incriminată inculpatului Anatolie Brăilean, iar la baza sentinței menționate prima instanță a acceptat ca fiind veridice, pertinente și concludente declarațiile martorilor Raisa Brăilean, Ion Șargorovschi, Valentina Galben, Tudor Galben, Nicolae Brăilean, Pantelemon Carpovici, Pantelemon Bezede, inclusiv a inculpatului Anatolie Brăilean - în acest dosar în calitate de martor.

Aceste declarații sunt identice în ambele dosare penale, însă instanța de apel nu s-a expus asupra acestei probe decisive, astfel că în sentința contestată cu apel a rămas concluzia eronată a primei instanțe privind aprecierea critică a declarațiilor veridice a martorilor enunțați care au depistat infractorii furtului - Gheorghe Tricolici și Ivan Brăilean, care îl maltratau pe paznicul Ion Șargorodschi, acesta fiind însângerat de la leziunile corporale și, practic i-a reținut până la sosirea Primarului și a colaboratorilor Inspectorului de Poliție, deci, acțiunile lui Anatolie Brăilean urmau a fi apreciate sub aspectul prevederilor art. 36, 37 Cod penal, legitima apărare sau reținerea infractorului.

Instanța de apel, deși a anexat la dosar în calitate de probe Ordonanța Procuraturii Florești de neîncepere a urmăririi penale din 01 octombrie 2012 și copia sentinței Judecătorei Florești din 09 martie 2015, prin care Gheorghe Tricolici și Ivan Brăilean au fost condamnați în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, nu s-a expus asupra acestor probe, care îl dezvinovățesc pe inculpat.

Instanța de apel nu a înlăturat contradicțiile din raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 229 din 01 – 16 iulie 2014 (f.d. 28-34 vol.II) în raport cu concluziile expertului Mihail Herescu date în ședința de judecată a primei instanțe, în acest context, fiind inacceptabilă poziția instanței de apel care, deși indică în textul deciziei proba respectivă în favoarea părții apărării (concluziile expertului Mihail Herescu date în ședința de judecată), însă nu o respinge, iar conform procesului-verbal al ședinței de judecată această probă nici nu a fost obiect al cercetării, nefiind dată citirii și consemnată în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Instanța de apel urma să se pronunțe asupra fiecărui argument menționat în cererea de apel, în baza evaluării proprii, juste, a probelor administrate în cursul urmăririi penale, a celor readministrate în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate la etapa cercetării judecătorești și a celor administrate în instanța de apel, cu respectarea dreptului la apărare al părților, în această fază procesuală, și ca urmare să rețină corect starea de fapt și de drept și, respectiv vinovăția inculpatului în raport cu faptele incriminate.

Instanța de apel a transcris integral conținutul probelor din rechizitoriu și sentință, inclusiv declarațiile părților audiate, fără a le verifica și aprecia conform art. 100 alin. (4), 101 alin. (1) Cod de procedură penală, făcând referire și la declarațiile martorilor Raisa Brăilean, Ion Șargorodski, Valentina Galben, Tudor Galben, Nicolae Brăilean, Pantelemon Carpovici, Pantelemon Bezede, Adela Ștefanet, Valeriu Olaru, a expertului Mihai Herescu, însă aceste declarații nefiind citite și consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată, soluție absolut contrară art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 14 iunie 2016, s-a dispus admiterea recursului ordinar declarat, casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

6.1. În susținerea poziției sale instanța de recurs a menționat că, instanța de apel în decizia adoptată face trimitere la declarațiile martorilor Raisa Brăilean, Ion Șargorodski, Valentina Galben, Tudor Galben, Nicolae Brăilean, Pantelemon Carpovici, Pantelemon Bezede, Adela Ștefanet, Valeriu Olaru, a expertului Mihai Herescu, declarațiile cărora însă, contrar prevederilor art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală, nu au fost supuse examinării în cadrul ședințelor de judecată în instanța de apel.

Generalizând cele expuse, Colegiul a constatat că în speța și-a găsit confirmare temeiul invocat de recurenți prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, „decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”, ceea ce a dus la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi apreciate toate probele în cumul, la justa lor valoare pentru adoptarea unei soluții corecte, deoarece aceste erori nu au putut fi corectate de instanța de recurs.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 februarie 2017, s-a dispus respingerea apelului declarat ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

7.1. Instanța de apel a conchis, că judecând cauza penală instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere

al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în faptele incriminate.

La fel instanța de fond just a stabilit încadrarea juridică a acțiunilor lui Brăilean Anatolie conform art. 287 alin. (1) Cod penal ca huliganism, adică *acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni, care prin conținutul său, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită* și conform art.152 alin.(1) Cod penal sub formă de *vătămare intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății*, sentința instanței fiind legală și întemeiată, și care urmează a se menține de instanța de apel.

Colegiul a menționat că deși inculpatul nu a recunoscut faptele incriminate, vinovăția lui este dovedită deplin prin declarațiile părții vătămate, martorilor Țurcan Elena, Brăilean Ivan, Barbăscumpă Viorica, Galben Tudor, Ștefăneț Adela, Olaru Valerius, Brăilean Raisa, Bezede Pantelemon, Carpovici Pantelemon, Loghin Pelaghia, Galben Valentina, Șargorodschi Ion, a expertului Herescu Mihai, precum și pe probele scrise ale cauzei penale cercetate suplimentar și de instanța de apel, printre care:

- raportul din 25.07.2012 pe faptul internării în spitalul or. Florești a cet. Tricolici Gheorghe /f.d.8, vol.1/;

- raportul de constatare medico-legală nr.333 din 26.07.2012, din care rezultă că în rezultatul examenului medico-legal al cet. Tricolici Gheorghe, a.n. 1982 și a documentelor medicale, la data de 26.07.2012 s-au depistat vătămări corporale: echimoză periorbital dreapta cu hemoragii în globul ocular, echimoze pectoral bilateral, brațul stâng și în regiunea lombară pe stânga, excoriații pe gamba stângă; traumatism vertebro-medular cu caracter închis manifestat prin fracturi ale apofizelor transversale a proceselor transversale stângi ale vertebrelor lombare L1-L4. Leziunile constatate au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui corp contondent dur sau la lovire de așa obiect, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și conform acestui criteriu în ansamblu se califică ca vătămări corporale medii /f.d. 20-21, vol. 1/;

- cererea cet. Tricolici Gheorghe privind recunoașterea în calitate de parte vătămată pe cauza penală nr. 2012380260 pe faptul maltratării și cauzării vătămarilor corporale medii de către Brăilean Anatolie la 21.07.2012 /f.d. 23, vol.1/;

- procesul-verbal de confruntare dintre bănuitul Brăilean Anatolie și martorul Brăilean Ivan din 21.08.2012 /f.d. 46/;

- procesul-verbal de confruntare dintre bănuitul Brăilean Anatolie și partea vătămată Tricolici Gheorghe din 21.08.2012 /f.d. 47-48/;

- procesul-verbal de confruntare dintre martorul Șargorodschi Ivan și martorul Brăilean Ion din 21.08.2012 /f.d.49/;

- procesul-verbal de confruntare dintre Șargorodschi Ivan și Tricolici Gheorghe din 21.08.2012 /f.d.50/;

- raportul de expertiză medico-legală nr.142”A” din 29.08.2012, din care rezultă concluziile:

1. Tricolici Gheorghe prezintă fracturi ale proceselor transversale L1-L4 pe stânga cu deplasarea fragmentelor și echimoze la nivel lombar pe stânga. La fel s-au mai depistat o echimoză periorbital dreapta cu hemoragii în conjunctivă, la nivel pectoral și brațul stâng, excoriații pe gamba stângă.

2. Leziunile susmenționate se datoresc acțiunilor multiple repetate cu obiecte dure contodente, cu suprafața de impact limitată, prin mecanism de lovire și fricțiune (excoriațiile) și se califică drept vătămare corporală MEDIE, care au produs o dereglare de sănătate de lungă durată, peste 21 zile.

3. Ele pot data din 20-21.07.2012.

4. Aceste leziuni la Tricolici Gheorghe nu s-au putut produce în cadrul unei căderi pe o suprafață dură sau desinestătător, ci s-au produs prin mecanismul indicat în nr.2 al acestei concluzii.

5. Cu asemenea leziuni, persoana vătămată poate să se miște și efectueze unele lucrări fizice /f.d.50-54/;

- copia plângerii-denunț cet. Șargorodschi Ivan /f.d.82/;

- raportul de constatare medico-legală nr.330 din 23.07.2012 a cet. Șargorodschi Ivan, din care rezultă că în rezultatul examenului medico-legal al cet. Șargorodschi Ivan la 23 iulie 2012 s-a depistat: excoriație pe bărbie, plăgi pe buza superioară și inferioară, luxația a 5 dinți. Leziunile enumerate au fost cauzate ca rezultat al unor lovituri cu un obiect(-e) dur(-e) contondent(-e) sau la lovirea de asemenea obiecte(-e), condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată, pe un termen mai mare de șase zile și nu mai mare de 21 de zile și în ansamblu se califică ca vătămări corporale ușoare /f.d. 83-84/;

- copia plângerii-denunț depuse de Brăilean Raisa din 19.08.2012 /f.d.86/;

- copia fișei medicale nr.7334 prin care se atestă că Tricolici Gheorghe indică că a fost bătut /f.d.102-109/;

- scrisoarea spitalului central din raionul Camenca din 26.10.2012 nr.01-23/1362 privind aflarea lui Tricolici Gheorghe la tratament staționar /f.d.116/;

- certificatul eliberat de Spitalul raional Florești din 28.05.2013 nr.80 referitor la tratamentul lui Tricolici Gheorghe /f.d.163/;

- copia fișei medicale nr.7334 a bolnavului de staționar Tricolici Gheorghe /f.d.164-184/;

- raportul de expertiză medico-legală nr.229 din 16.07.2014 în privința lui Tricolici Gheorghe, din care rezultă concluziile:

-1.2.3.5. Conform datelor din rapoartele de constatare și expertiză medico-legală, la cet. Tricolici Gheorghe a.n. 1982 s-au depistat următoarele leziuni corporale: echimoză violacee în regiunea periorbitală din dreapta 5x4cm; 2 echimoze de culoare violacee în regiunea cutiei toracice suprafața anterio-laterală, 7x5cm și 2,5x2cm; echimoză violacee în regiunea cutiei toracice din stânga 3x2cm; echimoze violacee în regiunea brațului stâng, 1/3 superioară, suprafața anterioară 1,5x1 cm, suprafața laterală 4,5x3cm; echimoză violacee în regiunea brațului stâng 1/3 medie, suprafața posterioară, 5x3cm; echimoză violacee în regiunea lombară din stânga, 4x2cm, în protecția vertebrelor L1-L4; fractura apofizelor transversale a vertebrelor L1-L4 din stânga cu deplasare; multiple excoriații în

regiunea gambei stângi 1/3 medie și distală, suprafața antero-medială și posterioară, cu dimensiunile de la 1,5x0,3cm până la 4x2cm. Leziunile corporale menționate au fost produse la acțiunea traumatică prin mecanism de lovire cu un(ii) obiect(e) dur(e), contondent(e), posibil în timpul (21.07.2012) și circumstanțele indicate, în ansamblu, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată mai mult de 21 zile, și conform acestui criteriu se califică ca vătămare medie;

- 4. Formarea leziunilor corporale depistate la cet. Tricolici Gheorghe în rezultatul unei căderi simple se exclude;

- 6. Reieșind din datele fișei medicale nr.7334 la 23.07.2012 cet. Tricolici Gheorghe s-a efectuat radiografia coloanei vertebrale, regiunea lombară, iar la 25.07.2012 s-a efectuat tomografie computerizată a aceeași regiuni, prin ce, posibil, și se explică divergența, deoarece examinarea prin tomografie computerizată este mult mai informativă decât examinare radiologică;

- 7. Formarea fracturii apofizelor transversale a vertebrelor L1-L4, în urma ridicării unui obiect din metal cu o greutate mare, se exclude;

- 8.9. Vătămarile corporale depistate la cet. Tricolici Gheorghe au influențat asupra poziției corpului, manifestată prin factor dolor (dureri), care poartă un caracter individual, și permit efectuarea căror-va acțiuni active, inclusiv deplasarea în căruța în calitate de căruțaș;

- 10. Vătămarile corporale depistate la cet. Tricolici Gheorghe au fost cauzate de acțiunea fizică prin mecanism de lovire, și nici cum ca consecința unei maladii /f.d.28-34, vol. 2/;

-declarațiile inculpatului depuse în instanța de fond din care rezultă, că la 20-21 iulie 2012 pe la orele 03.00 noaptea se afla acasă, dormea, a venit Galben Valentina și a spus că pe paznicul de la uscătoria de tutun Șargorodski Ion, îl bat două persoane, ajungând la uscătoria de tutun a văzut cum Tricolici Gheorghe și Brăilean Ivan îl băteau pe Șargorodski Ion, în afara uscătoriei se afla căruța cu un braț rupt și un fier în formă de butoi se afla lângă ea, a început a se certa cu Tricolici Gheorghe și Brăilean Ivan ca să nu-l bată pe paznic, apoi Tricolici Gheorghe și Brăilean Ivan au plecat cu caruța în direcție necunoscută, iar el i-a spus paznicului, care era de sânge, să aștepte să vină colaboratorii de poliție, nu cunoaște de unde Tricolici Gheorghe are leziuni corporale /f.d.39-40, vol. 2/;

- copia ordonanței din 01.12.2012 de neîncepere a urmăririi penale din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, fiind pornit proces contravențional în privința lui Tricolici Gheorghe în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional /f.d.75, vol. 2/.

Colegiul penal a conchis că probele administrate pe cauză, cercetate în ședința instanței de fond, precum și verificate suplimentar în ședința instanței de apel, corespund cerințelor stipulate de art. 101 Cod de procedură penală, adică sunt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând deplin vinovăția lui Brăilean Anatolie în baza art. 287 alin.(1) și art. 152 alin.(1) Cod penal, după cum a stabilit instanța de fond, în deplină

măsură. Faptul că inculpatul nu a recunoscut vinovăția în faptele incriminate, instanța a apreciat-o ca o metodă de apărare în vederea evitării

Instanța a menționat, că deși inculpatul și apărarea au susținut că Brăilean Anatolie s-a aflat în legitimă apărare, probele conținute în materialele cauzei penale dovedesc constatarea existenței infracțiunilor incriminate inculpatului și vinovăția acestuia, nefiind stabilită acțiunea de către Brăilean Anatolie în stare de legitimă apărare.

Astfel din declarațiile părții vătămate rezultă cert că a fost lovit de Brăilean Anatolie, care i-a aplicat o lovitură în partea dreaptă a capului și a căzut jos, când era jos Brăilean Anatolie i-a aplicat mai multe lovituri cu picioarele și pumnii peste diferite părți ale corpului, îl lovea cu picioarele, mai mult în spate, ca rezultat a primit tratament medical, în sprijinul acestor declarații fiind concluziile raportului de expertiză medico-legală nr.142”A” din 29.08.2012. Totodată, declarațiile părții vătămate sunt întărite de declarațiile martorului Brăilean Ivan, care a declarat că a văzut cum Brăilean Anatolie l-a lovit pe Tricolici Gheorghe, de la lovitură acesta a căzut jos, Brăilean Anatolie se afla deasupra părții vătămate și îl bătea.

La fel din declarațiile martorului Țurcan Elena depuse în instanța de fond reiese clar, că Tricolici Gheorghe în noaptea de 20.07.2012 a venit acasă cu ochiul vânăt și fața însângărată, i-a spus că Brăilean Anatolie l-a învinuit că a fost la furat fier de la uscătoria de tutun și l-a bătut cu picioarele la spate, a doua zi Tricolici Gheorghe se simțea rău și a chemat ambulanța, fiind transportat la spital, acest fapt fiind confirmat și prin declarațiile martorilor Ștefăneț Adela și Olaru Valerius care au acordat ajutor medical lui Tricolici Gheorghe, căror ultimul a declarat că a fost bătut de un consătean.

Instanța de apel a considerat că declarațiile părții vătămate sunt veridice și pot fi puse la baza sentinței de condamnare a inculpatului, mai ales că acestea în cumul se coroborează deplin cu declarațiile martorilor audiați și probele scrise cercetate pe caz, careva contraziceri în declarații nu au fost constatate și temei de a le pune la îndoială nu sunt. Probe care ar dovedi că partea vătămată și martorii audiați incriminează pe nedrept inculpatul nu au fost prezentate, totodată declarațiile părții vătămate și a martorilor au fost date sub jurământ, precum și fiind preîntâmpinați de răspunderea penală pentru darea de mărturii false, sunt sprijinite de probele scrise cercetate, printre care procesele-verbale ale acțiunilor procesuale efectuate pe caz, procesele-verbale de confruntare, concluziile rapoartelor de expertiză petrecute, care în cumul demonstrează vinovăția inculpatului. Faptul că inculpatul nu recunoaște vina nu a fost luat în considerație, nefiind echivalat cu achitarea acestuia, mai ales că vina lui a fost dovedită în cadrul procesului judiciar, la care inculpatul a avut acces deplin și nu a fost îngrădit.

După părerea instanței de apel, inculpatul a acționat anume din intenții huliganice iar prin probele studiate s-a constatat cu certitudine încălcarea grosolană de către Brăilean Anatolie a ordinii publice stabilite, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, fiind îndreptate anume spre săvârșirea infracțiunii de huliganism, fiind însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei și care conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal, astfel de acțiuni nefiind obișnuite pentru cetățeni,

chiar și în contextul în care se susține că victima a comis sustragerea averii mamei inculpatului.

Colegiul a considerat că acțiunile intenționate ale inculpatului, care a aplicat părții vătămate multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, în prezența mai multor persoane, în loc considerat public, constituie acțiuni huliganice iar probele cercetate în cadrul ședinței instanței de fond și verificate în ședința instanței de apel demonstrează aceste fapte, inculpatul prin acțiunile sale manifestând încălcarea demonstrativă a regulilor morale și obrăznicie deosebită prin aplicarea violenței asupra părții vătămate.

Declarațiile inculpatului de nerecunoaștere a vinei nu au fost luate în considerație în favoarea acestuia, deoarece nu combat situația stabilită și se contrazic cu probele existente care demonstrează vina inculpatului în cele incriminate. Susținerea inculpatului că l-a scos pe paznicul Șargorodschi Ion din mâinile lui Tricolici Gheorghe nu se confirmă prin date obiective, nefiind demonstrat nici prin declarațiile lui Șargorodschi Ion și Galben Valentina, care au declarat că Brăilean Anatolie a fost chemat de acasă, astfel ultimul nu a fost prezent când a fost lovit paznicul, după cum susține apărarea. La fel susținerile apărării că inculpatul s-a apărat și că acțiunile lui sunt acțiuni de reținere a infractorului nu au fost reținute, fiind o părere subiectivă a apărării, care însă nu se confirmă prin date obiective pe caz.

Instanța a mai considerat că în sensul invocat de avocat legitima apărare a inculpatului este fără careva confirmare, astfel în cazul dat nu s-a constatat de fapt un atac direct, imediat, material și real îndreptat împotriva inculpatului sau altei persoane, după cum s-a susținut, în sensul dat afirmațiile fiind fără demonstrare, mai ales că chiar din declarațiile martorilor și Șargorodschi Ion și Galben Valentina rezultă că Galben Valentina, după ce a fost lovit Șargorodschi Ion, a mers la Brăilean Raisa să-i comunice, venind ulterior Brăilean Anatolie, astfel la venirea lui Brăilean Anatolie la locul infracțiunii, fapta de sustragere și incidentul cu paznicul erau deja consumate.

Din probele cercetate la caz nu s-a constatat că inculpatul a săvârșit faptele stabilite pentru a respinge un atac direct, imediat și real, îndreptat împotriva sa, a paznicului, sau a patrimoniului mamei sale, astfel necesitatea de aplicare a vătămărilor corporale victimei, nu a fost demonstrat. Temei pentru instituirea legitimei apărări servește lipsa caracterului prejudiciabil, fapta prezentându-se ca o activitate social-utilă, precum și lipsa de vinovăție, căci făptuitorul nu acționează cu voință liberă, ci constrâns de necesitatea apărării valorilor sociale amenințate grav prin atac periculos.

Colegiul, cercetând probele cauzei a constatat că în timpul acțiunilor huliganice inițiate de Brăilean Anatolie lui Tricolici Gheorghe i-au fost aplicate mai multe lovituri, chiar și aflându-se la pământ, cu cauzarea leziunilor corporale medii, or la venirea poliției, Tricolici Gheorghe de fapt nici nu a fost reținut, astfel că Colegiul a considerat că întrunirea condițiilor legitimei apărări și a reținerii infractorului nu se regăsește în acțiunile inculpatului, nefiind confirmată prin probe veridice, din care motive nici nu poate fi înlăturat caracterul penal al faptelor incriminate inculpatului, după cum a solicitat apărarea.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului, Colegiul a conchis că instanța de fond a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal.

Astfel s-au reținut datele referitor la personalitatea inculpatului, care este la prima abatere de la lege, la locul de trai se caracterizează pozitiv, Colegiul considerând corectă soluția instanței de fond privind stabilirea pedepsei inculpatului fără izolare de societate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă.

Colegiul a considerat că apelul declarat de avocat în interesele inculpatului este nefondat, apelantul indicând în textul acestuia viziunile sale pe care le consideră veridice, totodată apelul nu cuprinde motivare ori argumentare din punct de vedere al temeiurilor invocate, iar argumentele indicate nu au fost reținute, vinovăția inculpatului fiind dovedită deplin prin probele cercetate, la care apărarea a avut acces și nu a fost limitată în dreptul de a prezenta altele noi.

Colegiul nu a reținut argumentele aduse de apărare precum că sentința este ilegală și nu corespunde circumstanțelor cauzei, că instanța a pronunțat sentința punând la baza ei ca probe principale declarațiile părții vătămate și a martorului Brăilean Ivan, ambii fiind prinși în flagrant la furtul metalului uzat, în același timp când a fost maltratată, și că prin sentința din 07.04.2015 instanța apără hoții, apărarea ”hoților” începând încă de la urmărirea penală pe ambele dosare penale, și le-a considerat pur declarative.

În acest sens, Colegiul a indicat că sentința de condamnare a Judecătorei Florești din 09.03.2015 în privința lui Tricolici Gheorghe, nu poate fi reținută în favoarea inculpatului și nu îndreptățește acțiunile acestuia, or Tricolici Gheorghe pentru faptele sale comise, a fost pedepsit penal. Mai mult, pentru faptele de maltratare a lui Șargorodski Ion, în privința lui Tricolici Gheorghe a fost pornit proces contravențional prevăzute de art.78 alin.(2) Cod contravențional.

Nu au fost susținute nici afirmațiile apărării precum că este absurd faptul că potrivit ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din 01.10.2012, în același loc, între aceleași persoane având loc bătaia, în acțiunile lui Tricolici Gheorghe și Brăilean Ivan nu se prevăd elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal, dar în acțiunile lui Brăilean Anatolie se prevăd.

De asemenea, Colegiul a constatat că locul unde s-a produs infracțiunea este accesibil pentru orice persoană, fapta fiind auzită, văzută și produsă față de mai multe persoane. Astfel, s-a reținut că, acțiunea inculpatului corect a fost calificată potrivit art. 287 alin.(1) Cod penal, or acțiunile lui au fost intenționate, au avut un caracter violent și s-au soldat cu cauzarea leziunilor corporale medii victimei, acțiuni care au fost săvârșite în public și care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită fiind săvârșite într-un loc public, necesitatea acționării în sensul dat de către inculpat fiind necorespunzătoare situației stabilite pe caz, mai ales că declanșarea necesității legitimei apărări și a reținerii infractorului, după cum s-a invocat de apărare, de fapt nu s-a stabilit pe caz.

Totodată, Colegiul nu a reținut aprecierea greșită a probelor în favoarea cuiva, or I. Șargorodski și V. Galben sunt paznicii de la uscătoria de tutun, care au declarat de fapt că Brăilean Anatolie nu a lovit partea vătămată, aceste declarații fiind date în favoarea inculpatului, declarații care se combat cu declarațiile lui Tricolici Gheorghe și Brăilean Ivan, cât și cu concluziile rapoartelor de expertiză, din care rezultă depistarea leziunilor corporale la victimă.

Colegiul a considerat că în cazul dat nu s-a stabilit aprecierea prioritară a declarațiilor părții vătămate și a martorului Brăilean Ivan în detrimentul celorlalte declarații, declarațiile părții vătămate fiind sprijinite de elementele de fapt constatate prin intermediul concluziilor rapoartelor de expertiză privind prezența leziunilor la partea vătămată, a proceselor-verbale a acțiunilor procesuale de confruntare petrecute pe caz, din care rezultă cert constatarea existenței infracțiunilor de huliganism și vătămare corporală medie și a vinovăției inculpatului în cele incriminate.

Instanța de apel a mai indicat că deși martorii Șargorodski Ion, Galben Valentina și Brăilean Raisa au declarat că inculpatul nu a lovit partea vătămată, totuși aceste declarații se contrazic direct prin declarațiile părții vătămate și a martorului Brăilean Ivan, precum și cu elementele de fapt dobândite din concluziile rapoartelor de expertiză, din care rezultă depistarea la Tricolici Gheorghe a leziunilor corporale medii, în sensul dat cointeresarea martorilor în neatragerea la răspundere penală a lui Brăilean Anatolie fiind evidentă, mai ales că Brăilean Raisa este mama inculpatului, iar Șargorodski Ion și Galben Valentina sunt paznici la uscătoria de tutun ce aparține lui Brăilean Raisa.

De asemenea, instanța a reținut și faptul că concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 229 din 16.07.2014 în privința lui Tricolici Gheorghe combat afirmațiile aduse de apărare referitor la aceea că inițial nu s-a constatat la partea vătămată fractură, or aceasta a fost depistată în rezultatul tomografiei computerizate, examinarea dată fiind mai informativă decât cea radiologică, faptul dat fiind probat și prin actele medicale.

De către instanță au fost respinse și afirmațiile că acest dosar este falsificat în folosul hoților, or potrivit materialelor cauzei, la prezentarea învinuitului și avocatului său a materialelor cauzei, aceștia nu au înaintat cereri sau demersuri referitor la invocarea falsificării probelor, a încălcărilor procedurale sau obiecții la probele prezente la materialele cauzei, apărarea solicitând doar numirea unei expertize suplimentare pe caz, demers care a fost respins prin ordonanța procurorului din 13.11.2012. Atât inculpatul cât și avocatul, nu au contestat legalitatea a careva acțiuni procesuale în modul și termenul stabilit de lege, la fel nu au avut nici o obiecție asupra actelor procesuale. În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual, astfel această chestiune nu putea fi invocată la momentul judecării cauzei, argumentele respective privind falsificarea dosarului fiind cu caracter de declarație.

Totodată, s-a menționat și faptul, că deși apărarea a invocat că lipsesc probe în acuzarea inculpatului, declarațiile părții vătămate și a martorilor, în coroborare cu concluziile rapoartelor de expertiză, cu procesele-verbale de confruntare, demonstrează cert vina inculpatului, iar temei de a pune la îndoială declarațiile respective nu s-au stabilit,

mai ales că părțile vătămate și martorii au depus declarații sub jurământ în cadrul unui proces judiciar public, fiind preîntâmpinați despre răspunderea penală pe care o poartă pentru darea de mărturii false, nefiind constatate careva suspiciuni, mai mult, baza probantă a condamnării inculpatului nu o constituie doar declarațiile părții vătămate și a martorilor, ci cumulul de probe cercetate în cadrul procesului judiciar, printre care și probele scrise, la studierea căruia inculpatul a avut acces și nefiindu-i încălcate careva drepturi.

Solicitarea avocatului privind casarea sentinței cu pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului Colegiul a apreciat-o drept una neîntemeiată și nemotivată, deoarece acțiunile lui Brăilean Anatolie au fost corect încadrate și temeiuri de achitare instanța nu a constatat, mai ales că probele cercetate și apreciate în coroborare dovedesc deplin vina acestuia în infracțiunile stabilite de instanța de fond, situație menținută și de instanța de apel.

8. Decizia menționată este atacată cu recursuri ordinare de către inculpat și avocatul acestuia, Ion Arhiliuc, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6),8),11),12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea cerințelor înaintate, recurenții indică motive identice, și anume:

- instanța de apel, examinând cauza nu a oferit inculpatului ultimul cuvânt, astfel potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, la 18.01.2017 instanța a oferit cuvânt participanților la proces, apoi a anunțat întrerupere până la 01.02.2017 pentru acordarea ultimului cuvânt inculpatului, deliberare și pronunțarea deciziei. Ulterior, la 01.02.2017, potrivit procesului-verbal, n-a avut loc nici o ședință de judecată, următoarea ședință fiind indicată data de 22.02.2017, când s-a finalizat examinarea cauzei cu pronunțarea deciziei motivate, cu mențiunea că în ședință nu s-a prezentat nici un participant la proces, inclusiv inculpatul și avocatul acestuia, Arhiliuc Gheorghe. Așa dar, rezultă că inculpatului nu i-a fost respectat dreptul la ultimul cuvânt, acesta fiind un drept fundamental din Convenție, Constituție și Codul de procedură penală;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor din apel, nu a pătruns în esența problemelor de fapt și de drept, a susținut poziția greșită a instanței de fond în ce privește neînlăturarea contradicțiilor din declarațiile părților vătămate, a martorilor acuzării, acceptând niște concluzii de ordin general, cu privire la conținutul declarațiilor părții vătămate Tricolici Gheorghe și a martorului Brăilean Ivan, fără a le da o apreciere prin prisma art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală.

- în cadrul examinării apelului, instanța nu a înlăturat contradicțiile dintre declarațiile date de partea vătămată Tricolici Gh. și martorul Brăilean I. în raport cu declarațiile martorilor Brăilean R., Șargorodschi I., Galben V., Galben T., Brăilean N., Carpovici P., Bezede P. și a inculpatului Brăileanu A.;

- în ședința instanței de apel a fost prezentată copia sentinței irevocabile a Judecătoriei Florești din 09.03.2015, prin care Tricolici Gheorghe și Brăilean Ion au fost condamnați în baza art. 186 alin.(2) lit. b),c),d) Cod penal pentru fapta de

furt comisă în același timp și loc cu fapta incriminată lui Brăileanu Anatolie, iar la baza acesteia instanța a acceptat ca fiind veridice, pertinente și concludente ca probe declarațiile aceluiași martori ca și în cauza din speță, acestea fiind absolut identice în ambele cauze penale, însă instanța de apel nu s-a expus asupra acestei probe decisive, astfel că în sentința contestată cu apel a rămas concluzia eronată a instanței privind aprecierea critică a declarațiilor veridice a martorilor enunțați. Deci, acțiunile inculpatului urmau a fi apreciate sub aspectul prevederilor art. 36 și 37 Cod penal, însă instanța de apel a comis o eroare gravă de fapt și inversând situația reală de fapt și de drept, a menținut ilegal sentința de condamnare a lui Brăilean Anatolie;

- instanța de apel nu s-a expus asupra Ordonanței Procuraturii Florești de neîncepere a urmăririi penale din 01.10.2012, în partea motivată a căreia procurorul a descris și constatat în fapt acțiunile persoanelor implicate în acel conflict, prin prisma lipsei elementelor huliganismului, inclusiv a lui Brăilean Anatolie, iar în dispozitivul acesteia se indică a nu porni urmărirea penală pe faptul dat din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

În situația dată, avocatul consideră că se impune soluția prevăzută de art. 275 pct.8) Cod de procedură penală;

- instanța nu a înlăturat contradicțiile din raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 229 din 01.07.2014 -16.07.2014 în raport cu concluziile expertului Herescu Mihail date în ședința de judecată a primei instanțe;

- examinând cauza, instanța de apel incorect a menținut dubla încadrare greșită a faptei incriminate inculpatului în baza art. 152 alin. (1) și 287 alin. (1) Cod penal.

8.1. Pe marginea recursurilor declarate, procurorul depune referință în care a menționat că instanța de apel s-a expus și a combătut toate motivele invocate în apelul declarat în interesele inculpatului. Referitor la încălcarea dreptului inculpatului la ultimul cuvânt, procurorul consideră că instanța de apel, în procesul verbal al ședinței de judecată a comis o eroare mecanică, aceasta fiind confirmată și prin recipisa de primire de către participanții la proces la 22.02.2017 a deciziei redactate, pe când în procesul verbal din 18.01.2017 se indică că la data pronunțării integrale a deciziei instanței de apel nu s-au prezentat nici unul din participanții la proces.

9. Judecând recursurile ordinare și verificând legalitatea hotărârilor atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conchide că acestea urmează a fi respinse din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, *judecând recursul instanța este în drept să-l respingă ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.*

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.*

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lărgit evidențiază că în recursurile declarate se indică drept temeiuri de casare pct. 6),8),11) și 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, în acțiunile inculpatului nu se întrunesc elementele infracțiunii, există o cauză de înlăturare a răspunderii penale și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține, că temeiurile invocate nu și-au găsit confirmarea în cauza dată. Starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de apel, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărârii atacate.

Cu referire la temeiul invocat de recurenți, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală în care se specifică că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței*, acesta nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală corect fiind condamnat inculpatul Brăilean Anatolie în baza art. 287 alin.(1) și art. 152 alin.(1) Cod penal. Instanța de apel a cercetat minuțios probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului.

Cu referire la încălcarea dreptului inculpatului la ultimul cuvânt de către instanța de apel, după cum se indică în recursuri, Colegiul menționează că cercetând materialele cauzei, s-a depistat lipsa CD-lui cu înregistrarea audio a ședinței de judecată în instanța de apel și pentru a putea verifica argumentul menționat, instanța de recurs a solicitat expedierea acestuia în adresa CSJ, în cazul în care o asemenea înregistrare s-a efectuat.

Astfel, primind CD-ul solicitat, Colegiul audiindu-l în cadrul judecării recursurilor declarate, a constatat că inculpatului Brăilean Anatolie, în ședința de judecată din 01.02.2017, i s-a acordat ultimul cuvânt, după cum prevede art. 413 alin. (7) Cod de procedură penală, astfel ultimului nefiindu-i îngădit acest drept fundamental prevăzut de Convenție, Constituție și Codul de procedură penală.

Cât ține de procesul-verbal al ședinței de judecată din 01.02.2017, eroarea constă în faptul că nu a fost anexat, situația din data respectivă găsindu-și reflectarea în înregistrarea audio, iar ulterior a fost corectată de către instanța de apel odată cu expedierea în adresa CSJ, ca greșit neanexat procesul verbal lipsă al ședinței judiciare. Concomitent se stipulează că asupra procesului verbal al ședinței de judecată în instanța de apel, de către participanții la proces nu au fost formulate obiecții prin prisma art. 336 alin. (6) Cod de procedură penală, în vederea indicării inexactităților și omisiunilor în cazul în care acesta s-a dovedit a fi incomplet.

De asemenea, contrar celor invocate în recursuri, Colegiul constată că instanța de apel, examinând apelul declarat de avocatul Gheorghe Arhiliuc în numele inculpatului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conținutul și valoarea lor probatorie fiind analizată desfășurat și minuțios în pct. 7.1. al prezentei decizii și a dat răspuns detaliat pe marginea fiecărui motiv invocat în apel, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare.

Astfel, se reține că instanța de apel corect a constatat declarațiile părții vătămate ca fiind veridice și care pot fi puse la baza sentinței de condamnare a inculpatului, mai ales că acestea în cumul coroborează deplin cu declarațiile martorilor audiați și probele scrise cercetate pe caz, careva contraziceri între ele și temeieri de a le pune la îndoială, nefiind depistate. Careva probe care ar dovedi că atât partea vătămată cât și martorii audiați incriminează pe nedrept inculpatul nu au fost prezentate, declarațiile acestora fiind date sub jurământ, totodată fiind preîntâmpinați și de răspunderea penală pentru darea de mărturii false.

Totodată Colegiul mai indică că instanța de apel, corect a reținut că concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 229 din 16.07.2014 în privința lui Tricolici Gheorghe combat afirmațiile apărării precum că inițial la partea vătămată nu a fost constatată fractură, aceasta fiind depistată în rezultatul tomografiei computerizate, care este mai informativă decât cea radiologică, acest fapt fiind probat și prin actele medicale. Se menționează că expertiza în comisie a fost efectuată de către 3 experți care consultându-se între ei, au ajuns la o opinie comună, întocmind un raport unic, pe care l-au semnat fiecare. Acest raport a fost prezentat părților, iar în ședința de judecată din 29.10.2014 (f.d. 36-37, vol.II), participanții la proces au răspuns instanței că au făcut cunoștință cu el, careva obiecții asupra acestuia, nefiind înaintate.

Cu referire la pct. 8) alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală invocat de recurenți, Colegiul remarcă că, sub aspectul situației de “*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se

înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Astfel, verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit menționează că starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de apel, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărârii atacate, corect fiind menținută sentința instanței de fond prin care Brăilean Anatolie a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) și art. 152 alin.(1) Cod penal.

Deși se invocă că Brăilean Anatolie nu este vinovat de săvârșirea infracțiunilor incriminate, Colegiul consideră că instanța de apel întemeiat a conchis că afirmațiile respective nu generează achitarea acestuia precum s-a solicitat în cererea de apel, or în cursul judecării cauzei în apel și în fond au fost prezentate probe care înlătură orice dubiu și dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în cele imputate.

Din conținutul recursului rezultă că recurenții invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a vinovăției inculpatului stabilită în comiterea infracțiunilor incriminate, însă Colegiul reiterează că o nouă reapreciere a probelor, nu poate fi efectuată de către instanța de recurs, deoarece aceasta judecă numai temeiurile de drept, iar reaprecierea probelor nu se regăsește în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

Cu referire la faptul că acțiunile inculpatului urmau a fi apreciate sub aspectul prevederilor art. 36 și 37 Cod penal în legătură cu existența sentinței Judecătorei Florești din 09.03.2015 prin care Tricolici Gheorghe și Brăilean Ion au fost condamnați pentru fapta de furt comisă în același timp și loc cu fapta incriminată inculpatului, Colegiul stipulează că această confirmare este fără suport probatoriu, or din probele cercetate nu s-a constatat că inculpatul a săvârșit faptele incriminate în vederea respingerii unui atac direct, imediat și real, îndreptat împotriva sa, a paznicului sau a patrimoniului mamei sale, astfel necesitatea de aplicare a vătămarilor corporale victimei, nu a fost demonstrat. Mai mult, din declarațiile martorilor Șargorodschi Ion și Galben Valentina rezultă că ultima, după ce a fost lovit Șargorodschi Ion, a mers la Brăilean Raisa să-i comunice iar la venirea lui Brăilean Anatolie la locul infracțiunii, fapta de sustragere și incidentul cu paznicul erau deja consumate. Astfel, Colegiul, la fel ca și instanța de apel, consideră că întrunirea condițiilor legitimei apărări și a reținerii infractorului nu se regăsesc în acțiunile inculpatului.

De asemenea, instanța de recurs este de acord cu poziția instanței de apel precum că sentința Judecătorei Florești din 09.03.2015 în privința lui Tricolici Gheorghe, nu poate fi reținută în favoarea inculpatului și nu îndreptățește acțiunile acestuia, or Tricolici Gheorghe pentru faptele sale a fost pedepsit penal, iar pentru maltratarea lui Șargorodschi Ion, în privința acestuia a fost pornit proces contravențional în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional.

Cât ține de temeiul invocat prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, Colegiul constată că acesta nu și-a găsit confirmare în cazul din speță, or nu mai poate fi urmărită și judecată pentru aceeași faptă, nici chiar sub o încadrare juridică diferită,

persoana față de care s-a pronunțat o hotărâre definitivă de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. În cazul deferit judecății, Colegiul indică că Ordonanța din 01.10.2012 la care fac trimitere recurenții, nu reprezintă o hotărâre neanulată de neîncepere a urmăririi penale sau de încetare a urmăririi penale pe aceleași acuzații în privința lui Brăilean Anatolie, după cum stipulează prevederile art. 275 alin. (8) Cod de procedură penală. Analizând textul Ordonanței respective, Colegiul menționează că în partea constatatoare a acesteia, procurorul descrie mersul evenimentelor care au avut loc, referindu-se și la acțiunile lui Brăilean Anatolie, iar în partea motivatoare, se indică concret că anume prin acțiunile lui Tricolici G. și Brăilean I. nu a fost încălcată ordinea publică, astfel în acțiunile lor nu se prevăd elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal, însă se prevăd elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 78 alin.(2) Cod contravențional.

În altă ordine de idei, instanța reiterează că recurenții, făcând trimitere la Ordonanța dată ca probă care dovedește nevinovăția inculpatului, au transcris în recursuri selectiv doar fragmente din textul acesteia care în viziunea lor sunt în favoarea inculpatului.

Referitor la pct. 12) alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală invocat de recurenți, Colegiul conchide că acesta de asemenea nu persistă în cauză, deoarece instanțele de judecată nu au făcut o altă încadrare juridică a faptelor comise de către Brăilean Anatolie decât cele în baza cărora acesta a fost pus sub învinuire.

Astfel, Colegiul constată că instanțele de fond corect au încadrat acțiunile inculpatului atât în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită cât și în baza art. 152 alin. (1) Cod penal ca vătămare intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății*. După cum s-a reținut, în urma acțiunilor ilegale ale inculpatului, părții vătămate Tricolici Gheorghe i-au fost cauzate leziuni corporale medii, iar în cazul în care infracțiunea de huliganism este urmată de infracțiunea de vătămare intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, cele săvârșite se vor încadra în baza concursului real de infracțiuni, iar calificarea se face conform art. 287 și 152 Cod penal, situație prezentă în speță.

Concomitent, se constată că și pedeapsa inculpatului este stabilită cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, în limitele sancțiunii normelor penale în baza cărora a fost declarat vinovat, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunilor comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea penală. Astfel, s-a reținut că inculpatul pentru prima dată este judecat, la locul de trai se caracterizează pozitiv, considerându-se corectă soluția instanței de fond privind stabilirea în privința acestuia a pedepsei fără izolarea de societate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din cele expuse, Colegiul conchide că, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 8), 11) și 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care

se face trimitere deci, nu persistă temeuri de casare a deciziei adoptate, din care considerente se impune respingerea recursurilor declarate ca fiind inadmisibile.

10. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de inculpat și avocatul acestuia, Arhiliuc Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 februarie 2017, în cauza penală în privința lui *Brăilean Anatolie*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 19 iunie 2017.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun